

Тяжтежа

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ГОДИНА II	РЕДАКТИРАТЪ: ЕЛИНЪ ПЕЛИНЪ Д. ПОДВЪРЗАЧОВЪ ПИЛИГРИМЪ	Одобрень и препоръченъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение съ окръжно № 19263 отъ 16 юний 1933 год. Броятъ 2 лева	ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 лв. ПОЛУГОДИШЕНЪ 30 лв. Адресъ на редакцията УЛ. „АПРИЛОВЪ“ 16-а — СОФИЯ	БРОЙ 4
---------------------	--	---	--	------------------

Цифри-бележки за успѣха

Изъ „Дневника на Пжтечко“

Единица (1)

Остро колче,
като шишъ,
се забило,
тоу вижъ,
чагъ въ сърцето
на дълбоко,
или ти изважда
око!
Кого бодне тоя
колъ,
чувства дълбока
боль,
а следъ него,
brate мой,
често пжти
иде бой. . .

Двойка (2)

Лебедъ хубавъ
дълговратъ,
но пази се,
ти мой братъ,
и съсь него
недей плава —
лоша работата
става!

Тройка (3)

Змия свита,
ядовита,
лесно дразни се,
налита,
Болката е
много лека,
но загива
си човѣка.

Интересната рисунка

Четворка (4)

Столче хубаво
удобно,
седни си безъ страхъ
спокойно.
Тукъ се хубаво
почива,
после се далечъ
отива
нанапреде
съсь надежда,
но назадъ недей
поглежда.

Петорка (5)

Жътварски сърпъ
що бере плодъ.
Следъ трудъ
и потъ —
Въвъ ржка ти
щомъ блести,
за завиждане
си ти.

Шестица (6)

Отъ усилие
превита,
носеа въ ржка
честита,
дрѣнова тояга,
подпорка,
на цифритъ — цифра
шесторка.
Царица славна
на числата,
за честенъ трудъ
отплата.
Радостъ за децата,
за майката и
за бащата.

Янъ Бибиянъ на луната

отъ Елинъ Пелинъ

ГЛАВА II

ПРИ МАЙСТОРЪ ФРАНЦЪ

Въ срѣдата на града, гдето ставаше пазарягъ, гдето бѣха кафенетата, дюкянитъ, паметникътъ, голѣмата чешма и дето спираха автомобилитъ, се намираща и техническата работилница на бае Францъ. По името му може да помислите, че тоя бае Францъ, бѣше нѣкой чужденецъ, французинъ или нѣмецъ. Не, Францъ бѣше чистъ българинъ отъ сжция градъ и истинското му име бѣше Иванъ Царвула. Той бѣше скиталъ много по свѣта, ходилъ бѣше въ Америка, въ Австралия, обиколил бѣше цѣла Европа и най-много бѣше стоялъ въ Франция, където бѣше научилъ занаята. Той знаеше добре французски езикъ, и затова гражданитъ го нарекоха Францъ — Францъ Техниката.

Работилницата на Францъ се помѣщаваше въ единъ широкъ дюкянъ, който нѣкога е служилъ за налбанница. Предъ вратата на работилницата имаше захвърлени отъ край време всевъзможни части отъ различни машини, зжбчести колелета, счупени желѣзни оси отъ вагони, голѣми праздни гранати, парчета отъ релси, голѣмъ паренъ котелъ и какви ли не части отъ разни машини, събирани кой знае отъ кжде. На двата прашни прозорци пѣкъ бѣха натрупани въ безпорядкъ дребни работи, разглобени часовници, части отъ велосипеди, парчета отъ аеропланна перка,

примуси, електрически батерийки, части отъ грамофони и други и други. Всички тия чудновати работи привличаха любопитнитъ дечурлига, които се трупаха и живо тълкуваха службата на тия всевъзможни предмети и водѣха спорове, кое нѣщо отъ каква машина може да бжде.

Спороветъ имъ разрешаваше

Францъ, къмъ когото децата често се допитваха.

— Това ли? — казваше усмихнато той, като навеждаше глава, за да надникне по-добре надъ очилата си — това е подкова отъ коня на Крали Марко.

— Ами това, Францъ?

— Това е грѣмоотвода на Вавилонската кула.

— Това?

— Това е парче отъ сабята на Донъ Кихотъ. Това е копче отъ палтото на Мойсей. Това е часовника на царъ Соломонъ.

Францъ бѣше добродушенъ и ве-

селъ човѣкъ, обичаше да се шегува и се радваше на децата.

Францъ разбираше отъ всичко и знаеше всичко по техниката. Каквато машина и да се развали въ града или по селата, викаха него. Той поправя шевни машини, мелници, мотори, вършачки, велосипеди, часовници и автомобили.

Янъ Бибиянъ, още като малъкъ, често обичаше да се спира предъ работилницата на Францъ и да наблюдава чудеснитъ, изложени на прозореца и тия странни желѣзни скелети и части отъ разрушени машини.

Когато Калчо му каза, че за да може да направи машина, съ която да отиде на луната, трѣбва да учи желѣзарство, Янъ Бибиянъ веднага си спомни за Францъ.

Дали би могълъ да постъпи при Францъ?

Янъ Бибиянъ прекара неспокойна нощъ. Желанието му да отиде на луната оживѣ въ него и завладѣ душата му. Той почна да крои планове за чудната машина, съ която ще отлети. При Францъ той може да научи много работи. Но въ главата му изпъкна друга мисль.

— Ахъ, ако бѣше Фютъ — малкото дяволче! Съ него Янъ Бибиянъ би отишелъ безъ всѣкаква машина. . . Францъ или Фютъ!

— Не, никога вече съ Фютъ. Не желая вече да имамъ работа съ дяволи. Самъ съ собственитъ си сили и способности ще вървя напредъ, па каквото ще да става.

Рано една сутринъ Янъ Бибиянъ отиде предъ работилницата на Францъ. Той се спрѣ далечко предъ нея и не

